

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นพายุของสำนึกที่เป็นร่างที่ทำให้ลูกเหน็ดเหนื่อย จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความเหน็ดเหนื่อยของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป

คำถาม: สันสการ์ใดทำลายโชคที่สูงส่งของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด?

คำตอบ: หากใครก็ตามมีสันสการ์ของการบั้งตึง และบุดั้งกับพ่อหรือกับการศึกษาเล่าเรียน โชคของผู้นั้นจะเสียไปเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูก ๆ ที่อ่อนหวาน อย่าได้มีความซาบซึ้งแบบผิด ๆ เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ตัวอย่างเช่น ลูกได้อธิบายให้แก่ผู้คนมากมายอย่างไรหรือลูกได้ช่วยเหลือผู้คนมากมายอย่างไร ดูสิว่าบาบาเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่เพียงใดแต่ท่านก็ยังไร้ความหยิ่งทะนง ดังนั้น จงมองดูที่พ่อ!

เพลง: โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! วันแห่งความสุขของเธอกำลังจะมาถึง....

โอม ซานติ ลูก ๆ ผู้เป็นที่รัก อ่อนหวานที่สุด จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงนั้น ลูก ๆ ผู้รับใช้อย่างดีและจุ่มอยู่ในโยคะเข้าใจความหมายของเพลงนี้ได้อย่างรวดเร็วมาก กลางคืนของเรา นักเดินทางในเวลากลางคืน นั่นคือ กลางคืนของพวกเราบราห์มินกำลังจะสิ้นสุด หนทางบังคับเรียกว่ากลางคืน ครึ่งหนึ่งของวงจร หมายถึงกลางคืนกำลังจะสิ้นสุด มิกกลางวันและกลางคืนที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน มิกกลางวันของบราห์มินซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของวงจรและกลางคืนของบราห์มินซึ่งเป็นอีกครั้งหนึ่ง ในเวลานี้เมื่อพ่อมาก็มีความมิดมิด เป็นเวลาสำหรับแสงแรกของรุ่งอรุณ เข้าตรูกำลังมา ลูก ๆ รู้และเวลานี้พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการจาริกแสวงบุญทางร่างที่ผู้คนเคยเดินเท้าไป พวกเขาเคยเดินทางข้ามมากและหยุดพักหลายครั้งที่บ้านพักที่สร้างขึ้นตามทาง พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาต้องหยุดที่จุดหมายบางแห่ง ก่อนหน้านี้พวกเขาเคยเดินเท้าไปด้วยความรักและรักดีอย่างมากและนั่นก็ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งนี้ง่ายตายมาก นี่เรียกว่าการจดจำระลึกถึงหรือโยคะที่ง่ายตาย ลูกเพียงต้องจดจำพ่อ การเหน็ดเหนื่อยหมายถึงการมีสำนึกเป็นร่าง ไซ่ ไม่มีความสงสัยเลยว่าจะมีอุปสรรคของมายาแต่ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อยในสิ่งนี้ เมื่อลูกเหน็ดเหนื่อยลูกก็กลับมามีสำนึกเป็นร่าง พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของลูก ลูกได้รับอนุญาตสำหรับสิ่งนั้น 8 ชั่วโมงสำหรับหาเลี้ยงชีพ 8 ชั่วโมงสำหรับการพักผ่อน และ ให้ 8 ชั่วโมงสำหรับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครให้ 8 ชั่วโมงเต็ม ในเวลาสุดท้ายลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้เป็นเวลา 8 ชั่วโมง จงเฝ้าแต่เพื่อบันทึกความก้าวหน้าของลูก เมื่อลูกนั่งที่นี้ลูกได้รับความช่วยเหลือในการจดจำบาบาและนี่เรียกว่าการนำการฝึกจิต ลูกมาและนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงบาบา นี่ไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกมาและนั่งที่นี้เท่านั้นที่ลูกต้องจดจำท่าน มีหลายคนที่คิดเพียงแค่นั่งอยู่ในโยคะเป็นเวลา 5-10 นาที อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ขณะที่ดำเนินธุรกิจของลูกและเมื่อลูกจะไปยังที่ต่าง ๆ จงอยู่ในโยคะ เมื่อผู้คนไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาใช้เฝ้าแต่สวดชื่อของราม ที่นี้ลูกไม่ต้องพร่ำสวดสิ่งใดแต่ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ พ่อพูดกับลูก ๆ เท่านั้น ลูกได้รับประโยชน์จากการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่เบื่อก่อนในสิ่งนี้ พายุมากมายจะมาในการจาริกแสวงบุญนี้ พายุเหล่านั้นไม่ได้เป็นพายุฝุ่น ฯลฯ เมื่อพายุของมายามา โยคะของสติปัญญาที่ถูกตัดขาด แล้วเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นร่าง ลูกก็จดจำธุรกิจและลูก ๆ ของลูก พ่อพูดว่า: ธุรกิจทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ กำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูก ๆ ของลูกจะไม่สามารถที่จะเป็นทายาทได้เพราะทุกสิ่งจะถูกทำลาย เวลานี้ทายาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ที่นี้ มรดกที่มีขีดจำกัดจะจบสิ้น ผู้คนที่มั่งคั่งคิดว่าเมื่อลูก ๆ ของพวกเขาเติบโตขึ้นมาและแต่งงาน พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ไม่มีเวลาเหลือมากเท่านั้นแล้วในเวลานี้ ดังนั้น จงขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดที่มีต่อโลกอย่างสิ้นเชิง นี่คือการปาฐา หากลูกตายขณะกังวลเกี่ยวกับธุรกิจหรือลูก ๆ ของลูก ฯลฯ ลูกจะทำลายตัวลูกเองโดยไม่จำเป็น หากลูกจดจำชีพบาบา ก็จะมีความสำเร็จรุ่งเรืองที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการกลับมามีสำนึกเป็นร่าง ทุกสิ่งจะถูกทำให้เสียหายและด้วยสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็จะมีความสำเร็จรุ่งเรือง ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกก็จะได้รับมรดกของอนาคตเป็นเวลา 21 ชาตเกิดที่ยิ่งใหญ่มากตามนั้น เพราะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจึงมีการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ นั่นจะเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า นี่เป็นเรื่องของการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่มาก! ลูกควรคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ไม่ควรจะมีความละโมภต่อความมั่งคั่งมากเกินไป ลูกไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับสิ่งใดมากเกินไป เมื่อบางคนล้มละลายก็จะมี ความกังวลอย่างมากและเขาก็ล้มชีพบาบาอย่างสิ้นเชิง และแล้วพวกเขาก็ประณามความรู้ว่าเป็นเพราะพวกเขาได้เข้ามาบนหนทางนี้ พวกเขาจึงได้ล้มละลายหรือเจ็บป่วย ลูกไม่ควรคิดเช่นนั้นเลย เมื่อมีความเจ็บป่วยใด ๆ ฯลฯ นั่นคือความทุกข์ทรมานของกรรม และเป็นสิ่งที่ดีที่บัญญัติกรรมทั้งหมดกำลังถูกสะสาง ความเจ็บป่วยดีกว่าไม่เรียวจากดารามราช ความทุกข์ทรมานของกรรมต้องถูกสะสาง ร่างกายนี้เป็นโรคอย่างมาก ต้องได้รับการดูแลอย่างมาก! ขณะที่เคลื่อนไหวไป บางครั้งร่างกายก็หยุดลง บ้างหัวใจล้มเหลว โลกเก่าเช่นนี้ควรจะถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูก ๆ เห็นว่าพ่อของพวกเขา กำลังให้มีการสร้างบ้านใหม่สำหรับพวกเขา หัวใจของพวกเขาไปจากบ้านหลังเก่า พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ช่วยให้มีการสร้างบ้านใหม่เร็ว ๆ ด้วยเถิด! มีปัญหามากมายในบ้านเก่านี้ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้สกปรกมาก นี่คือ

การสละสิ่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูก ผู้คนเหล่านั้นจะทั้งบ้านและครอบครัว นั่นเรียกว่าการสละสิ่งที่มีชีวิตจำกัด ลูกสละสิ่งที่กิเลส พ่อพูดว่า: จงตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับร่างกายและความสัมพันธ์ทางกายและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ จงลืมโลกที่ลูกมองเห็นด้วยดวงตาคุณี่สติปัญญาของลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรแห่งสวรรค์ ลูกได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะกลายเป็นป่าช้า อย่าได้มีความรักใดต่อสิ่งนี้ ปัจจุบันผู้คนมีเงินทองมากมาย ดังนั้นกิเลสจึงมีกำลังแรงมากขึ้น กิเลสของตัณหาหระจะมีกำลังแรงมาก พวกเขาไม่อาจอยู่ได้โดยปราศจากกิเลสของตัณหาหระ พวกเขาคงอยู่ในความบริสุทธิ์เป็นเวลา 4-5 ปี จากนั้นก็เขียนว่า: บาบา วันนี้เขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายและทำให้ใบหน้าของเขาสกปรก เขาทุกข์ทรมานกับการถูกตีนี้! เขาได้ตกลงไปจากชั้นบน อันดับแรกคือ สำนักที่เป็นร่าง ทันทีที่ลูกตกจากที่สูง ลูกก็ถูกกระแทกอย่างแรงและทุกสิ่งก็จบสิ้น กระดูกของลูกทั้งหมดแตกหักโดยสิ้นเชิง จากนั้นก็ใช้เวลาที่จะทำความเพียรพยายาม นี่คือการถูกตีที่แรงที่สุด เหตุนี้เอง บาบาจึงพูดว่า: ตัณหาหระคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การหมกมุ่นอยู่ในกิเลสเรียกว่าความไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: บาบา ทำให้เราบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเถิด ในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง บาร์ตเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เวลานี้บาร์ตมีกิเลส ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ถึงแม้ว่าไม่มีการกล่าวถึงกิเลสในอาณาจักรของราม องค์ายังคงลดลงต่อไป 1,250 ปีผ่านไป พลกำลังของโลกจึงลดลงมากตามนั้น เหตุนี้เองโลกในตอนเริ่มแรกสาโทประธาน จากนั้นก็สาโท ลูกปรารถนาที่จะทำตามมาแม่และบาบาและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสุริยวงศ์ ไม่มีความยากลำบากหรือมีค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ ลูกไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง นี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตาย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกทั้งหมดที่อยู่เบื้องหน้าบาบาคือมหาระตี จะต้องมีโยคะที่สมบูรณ์ในสิ่งนี้เพราะเพียงเท่านั้นลูกศรก็จะยิงถูกเป้าได้ นี่คือ พลังโยคะ โยคะมากมายกำลังขาดไป มีอุปสรรคมากมายในโยคะ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด อย่าได้บึ้งตึงอยู่กับพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน หากลูกบึ้งตึงลูกก็จะบึ้งตึงกับโชคของลูกเป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิดอีกด้วย แม้ลูกที่ดีมากก็เริ่มบึ้งตึง พวกเขามีความซาบซึ้งของสำนักที่เป็นร่างว่าได้อธิบายให้กับผู้คนมากมายอย่างไร เมื่อมีความหยิ่งยะโสของร่างกายพวกเขาก็ล้มลง ไม่ควรจะมี ความหยิ่งยะโสในสิ่งนี้ ชีพบาบามีความหยิ่งยะโสใดหรือไม่? ท่านปราศจากความหลงทะนงอย่างยิ่งและท่านก็ยังเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่! ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาในบ้านที่ธรรมดา พ่อไม่ได้เข้ามาในบ้านของผู้ที่มั่งคั่ง ดังนั้น ลูก ๆ เวลานี้ลูกควรจะตื่นขึ้นมา! บาบาให้กลวิธีที่ดีแก่ลูก ความล่าช้าเกิดขึ้นเพียงเพราะลูก ๆ ตามแผนของละครสภาพของลูกยังไม่เข้มแข็ง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะกลับมาเข้มแข็ง เราบอกกับรัฐบาลว่าสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมาในระยะเวลาไม่นานนี้ เมื่อผู้คนอ่านสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ พวกเขาจะมาและถามลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นในอีกสองสามปีและดังนั้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ผู้คนมากมายจะมา ความมั่งคั่งนี้ ฯลฯ เป็นไปในระยะเวลาอันสั้น ลูกไม่ได้พิจารณาทรัพย์สินนี้ว่าเป็นทรัพย์สินของลูก ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ทั้งหมดจะคงอยู่อีกต่อไปในระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น ตึกอาคารเหล่านี้ ฯลฯ ได้สร้างขึ้นเพื่อให้ลูกอยู่เพราะลูก ๆ มากมายมาที่มรุบันเพื่อรับความสดชื่น มรุบันคือสำนักงานใหญ่ อะไรที่ลูกกำลังทำวันนี้และอะไรที่ลูกกำลังจะทำในวันพรุ่งนี้? ลูกกำลังทำทาปาเชยวันนีและลูกจะไปเดลีและวรินดาวันและปกครองอาณาจักรนั้น ลูกต้องแสดงไว้อย่างชัดเจนว่าอนุสรณ์ของลูกคงอยู่ที่นี้อย่างไร อะไรก็ตามที่เรา กำลังทำในเวลา นี้ เราได้ทำสิ่งนั้นเมื่อ 5,000 ปีก่อนด้วยเช่นกัน เริ่มแรกได้มีการสร้างวัดให้แก่ชีวา วัดดิลวาลา ฯลฯ ได้ถูกสร้างในเวลาต่อมา ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นด้วยสติปัญญา หากลูกต้องการรู้ว่าวัดดิลวาลาถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ลูกก็ทำได้ นี่คือนุสรณ์ของเราที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกรู้ว่านี่คือนุสรณ์ของการก่อตั้ง ลูก ๆ ที่อ่อนหวานที่สุดควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ต้องมีการสร้างวิธีเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อเพิ่มงานรับใช้ มีการพูดว่า: “เมื่อรามไป ราววันก็ไปด้วยเช่นกัน และครอบครัวที่ใหญ่โตของเขาก็ไปพร้อมกัน” จงดูว่าครอบครัวของราววันใหญ่โตเพียงไรและครอบครัวของรามเล็กเพียงไร! คำสรรเสริญนั้นถูกต้องแต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อที่นั่งที่นั่นและอธิบายแต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีศรัทธา นั้น ลูกต้องกระทำการเพื่อการเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกอย่างแน่อน ลูก ๆ ผู้สามารถรับใช้ได้อย่างดี, พันดาวาส สามารถได้รับการหล่อเลี้ยงจากรัฐบาลนี้ เราต้องให้การหล่อเลี้ยงแก่พวกเขา สภาพของลูก ๆ ต้องเป็นไปตามนั้น ทุกสิ่งของโลกนี้ต้องถูกลืมในการจดจำระลึกถึง บาบา ผู้ที่คงอยู่ในความซาบซึ้งที่มั่นคงในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงจะมีสภาพที่เข้มแข็งอย่างมาก เมื่อลูกละร่างของลูกก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงของชีพบาบา ในทำนองเดียวกัน ชันยาสซีก็ละร่างของพวกเขาในการจดจำระลึกถึงธาตุบราห์มและในเวลานั้นก็มีเพียงความเจียบสัดในบรรยากาศ บาบาเคยมีประสบการณ์ว่าเมื่อบางคนตายจะมีความเจียบสัดเกิดขึ้นในครอบครัว ที่นี้ก็เป็นสิ่งเดียวกัน ในตอนสุดท้ายก็จะเป็นเช่นที่ว่า ลูกลืมทุกสิ่ง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน สำนักที่เป็นร่างต้องได้รับการสละทิ้ง ในตอนสุดท้ายลูกควรจะมีร่างของลูกในความสดชื่นแจ่มใส เพียงเท่านั้นเอง! เรากำลังไปที่ใด? เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะมีค่าควรแก่การร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ลูกมีกระแสของความสงบ เมื่อใครมาเขาก็จะพูดว่า: ที่นี้มีความสงบอย่างมาก นี่คือการสงบที่แท้จริง ดวงวิญญาณจะวางจากร่างกาย

ลูกดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกคือผู้ที่เป็นตัวของความสงบ เรานั่งลงในศาสนาตั้งเดิมของเรา ไม่มีมนุษย์ใดสามารถอยู่โดยปราศจากการกระทำได้ ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยหะฐะโยคะ! เวลาลูกเข้าใจว่าศาสนาตั้งเดิมของลูกคือความสงบ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเราและเวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำบ้านของลูกด้วย! ด้วยการจดจำพ่อลูกได้รับมรดก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อในบ้าน! พ่อมาที่นี่ชั่วคราว สติปัญญาของลูกควรจะคงอยู่อย่างมั่นคงในการจดจำระลึกถึงบาบาในดินแดนของความสงบ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของบ้านของลูกด้วยเช่นกัน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณและนี่คือบ้านของสิ่งมีชีวิต อย่าลืมบ้านของลูกและอย่าลืมพ่อ! ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน ด้วยการเข้าถึงความรู้ แล้วลูกก็จะไปปกครองอาณาจักรในโลกใหม่ จงเฝ้าแต่แสดงหนทางให้กับผู้อื่นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ มองดูพ่อเสมอ(Always see the Father) ลูกรู้ว่าพ่อทำอะไร ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ผู้เป็นแม่ ผู้เดียวนั้นให้การกำหนดเพื่อใช้ทุกสิ่งในการรับใช้ผู้เป็นแม่ เมื่อคนอื่นได้เห็นผู้นี้พวกเขาก็ได้ทำตามท่านและอุทิศตนเอง อย่างไรก็ตาม พวกเขาควรจะสามารถอยู่ที่นี่ด้วยเช่นกัน! ตามละครแล้ว เตาเผาต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน มีการแบ่งแยกระหว่างปากีสถานกับอินโดสถาน เตาเผาแรกของลูกเริ่มต้นในปากีสถาน ลูกได้ข้ามแม่น้ำมองดูว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์ศาสนา! ลูกรับฟังสิ่งนี้ทั้งหมดในทางปฏิบัติในเวลานี้และแล้วลูกจะได้ยินสิ่งนี้อีกครั้ง หลังจากหนึ่งวงจร พ่อพูดว่า: เวลานี้ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูก ฯลฯ แต่อย่าฟังสิ่งที่เลวร้าย! พ่อพูดว่า: รับศีร์มัทสำหรับทุกสิ่ง “บาบา ฉันควรจะทำอะไรในสถานการณ์นี้?” แล้วบาก็จะบอกลูกทุกสิ่ง หากลูกต้องการถามสิ่งใด เพียงแต่มาหาบาบา เหตุใดลูกจึงกลัว? ลูกควรจะถามบาบาทุกอย่างก้าว ด้วยการทำตามศีร์มัทลูกจะหารายได้หลายล้านทุกอย่างก้าว ลูกหารายได้หลายล้าน ทุกวินาทีที่ผ่านไป ลูกหารายได้ที่มั่งคั่งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประจำแห่งชัยชนะ จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะละวางจากร่างกายของลูก เฝ้าแต่สละละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง จงจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. อย่าได้มีความละโมภมากต่อความมั่งคั่ง อย่าคิดถึงสิ่งอื่นใดนอกเหนือไปจากการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้บึ้งตึงกับพ่อ หรือการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จผู้ที่มีความรู้สึกในจิตใจของผู้อื่นด้วยสภาพของ “มานมานะภาพ” ลูก ๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของ “มานมานะภาพ” สามารถรับรู้ความรู้สึกในจิตใจของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นคำพูดอะไร เฝ้าแต่ฝึกฝนการรับรู้สิ่งที่เป็นความรู้สึกในจิตใจของพวกเขา โดยการเข้าใจความรู้สึกในจิตใจของแต่ละคน ลูกจะเติมเต็มความต้องการและความปรารถนาที่จะบรรลุผลของพวกเขาได้ โดยการที่ลูกทำสิ่งนี้ พวกเขาจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ไม่สูญสลาย แล้วความสำเร็จมากมายในงานรับใช้จะปรากฏให้เห็นในระยะเวลาอันสั้น และแล้วแทนที่จะเป็นตัวของความเพียรพยายาม ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: เมื่อถึงเวลานอน จงทำตนเองให้ว่างเปล่าจากทุกสิ่งด้วยการยกให้กับพ่อ แล้วลูกก็จะเป็นผู้ที่มีความฝันที่ไร้สาระหรือชั่วร้ายใด ๆ

*** โอม ซานติ ***